

§ 13.

Det er forbudt uden Indenrigsministerens Tilladelse at afholde Øvelser eller foretage Demonstrationer vedrørende de af denne Lov omfattede Foranstaltninger; ligesom det er forbudt at efterligne de herhenhørende Signaler, Kendetegn m. v. Det er ligeledes forbudt at anvende Betegnelser, Navne m. v., som er egnede til at bibringe den Opfattelse, at Autorisation i Henhold til nærværende Lov foreligger.

Overtrædelser af nærværende Lov samt Overtrædelser af Forbud eller Undladelser af at efterkomme Paabud, der af Indenrigsministeren udstedes i Medfør af Loven, straffes med Bøde eller Hæfte, for saa vidt Forholdet ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf efter den øvrige Lovgivning.

Saafernt Overtrædelse finder Sted af Reglerne i Lovens § 11 eller af en i Henhold hertil truffen Bestemmelse, kan der ved Dommen træffes Bestemmelse om Konfiskation af vedkommende Genstande, Skrifter m. v.

§ 14.

Denne Lov træder straks i Kraft. Samtidig ophæves Lov Nr. 161 af 11. Maj 1935 om Foranstaltninger til Beskyttelse af den civile Befolkning mod Følgerne af Luftangreb.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den 6. April 1935 blev der afgivet Betænkning af den af Indenrigsministeriet nedsatte Kommission (Gaskommissionen), der bl. a. havde til Opgave at undersøge og over for Ministeriet fremkomme med en Udtalelse om, hvorvidt eller i hvilket Omfang der kan træffes Foranstaltninger, som kan bidrage til, at den civile Befolkning kan undgaa Følgerne af Angreb med kemiske Krigsmidler, Brandbomber, Sprængbomber og lignende.

Paa Grundlag af de i Betænkningen angivne Retningslinier blev der for Rigsdagen forelagt et Forslag til Lov om Foranstaltninger til Beskyttelse af den civile Befolkning mod Følgerne af Luftangreb, hvilket Forslag under 11. Maj 1935 blev ophejdet til Lov.

Gaskommissionens Betænkning indeholdt vel en meget udførlig Gennemgang af alle de Spørgsmaal, der havde Betydning for Sagen, men man stod paa det daværende Tidspunkt her i Landet og ogsaa mange Steder i Udlandet uden praktiske Erfaringer for, hvorledes Civilbefolkningens Beskyttelse administrativt og teknisk kunde bringes til Udførelse. Loven maatte derfor nødvendigvis have Form af en mere almindelig Bemyndigelseslov, paa Grundlag af hvilken nærmere Undersøgelse af Sagen kunde foretages. Loven indeholdt tillige Bestemmel-

ser, der tilsigtede at forhindre, at der blev bibragt Befolkningen urigtige Forestillinger om Faren ved Luftangreb, eller at der i Spekulationsøjemed blev foretaget Salg af Beskyttelsesmidler af tvivlsom Værdi.

Loven har i den forløbne Tid vist sig at opfylde sit Formaal. Indenrigsministeren har paa Grundlag af Lovens Bestemmelser overdraget til Krigsministeriet at træffe Forholdsregler vedrørende Mørklægningen samt Observations- og Meldingstjenesten, herunder dog ikke Varlingen af den civile Befolkning. Indenrigsministeren har endvidere foranlediget, at der blev udarbejdet Planer for Beskyttelsen af Civilbefolkningen først og fremmest indenfor København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner og de øvrige Kommuner, der er beliggende inden for Grænserne for Københavns Amsraadskreds. Planerne indeholdes i en af Københavns Kommunes Luftværnsudvalg afgiven Betænkning, der blev fremsendt til Indenrigsministeriet den 4. Februar 1938.

Den af Københavns Kommunes Luftværnsudvalg afgivne Betænkning indeholder en omfattende Udredning af de tekniske Problemer, som Beskyttelsen rejser, og Betænkningen peger paa en Række Punkter, hvor det vil være nødvendigt at tilvejebringe udtrykkelig Lovhjemmel, saafremt de paatænkte